

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Poetiske Arbejder. - 1929

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718937737776/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

- lied«: »Der Mond ist aufgegangen«, der vel igen gaar tilbage til Paul Gerhards: »Nun ruhen alle Wälder«. Optaget i Psalmebogen Nr. 75; der findes af Salmer, bearbejdede af Hauch, videre Nr. 35, 458, 478.
- 206 *Gustav Adolph*. Senere kaldet »*Tvekampen*«. Trykt første Gang 1839 i »*Brage og Idun*«, Bd. I, S. 264. I Fortalen til Skuespillet »*Æren tabt og vunden*« 1851 gør Hauch selv Rede for Forskellen mellem dette og Romancen, hvortil henvises. Fra Gustav Adolfs Historie har Hauch ogsaa taget Stoffet til Digtet »*Et Kongesyn*«. *Leipzig* her blev Tilly overvundet i September 1631.
- 207 *en af Luthers gamle Sange* den kendte Salme »*Vor Gud han er saa fast en Borg*«.
- 211 *Lützen* her faldt Gustav Adolf 16. November 1632.
- 212 *De to Øxer*. Kilden er Thieles »*Danske Folkesagn*« 1818, Bd. I, S. 2. Historien angives at foregaa 1514; i Noten hos Thiele anføres en Henvisning til Jonges »*Kjøbenhavn's Beskrivelse*« S. 148, efter hvilken Datoen for Begivenheden skal være d. 20. September. Endvidere siger Resen i *Atlas I*, S. 198, at Mesteren var halt, hvilket Svenden formodentlig har ladet ham høre. Den i Indledningen anførte Udtalelse findes i et Brev til Oehl. af 17. 1841 (*Mynsters Mindeblade* 1879, S. 422), ogsaa i Fortalen til »*Lyriske Digte*« 1842 taler Hauch om Romancen og siger, at den, »uagtet den knytter sig til et ældre Sagn, dog fra Tankens Side staaer i nær Forbindelse med Nutiden«.
- 213 *stander efter* staar tilbage for.
- 217 *Magnus og Knud Lavard*. Af »*Svend Grathe*«, 1841, 1. Akt, 3. Sc.: synges der af en Sanger ved Knud Lavards Kilde i Harrested (Haraldsted); Knud Lavard dræbtes af Magnus, Kong Niels' Søn, d. 7. Januar 1131. *bede*. Jfr. S. 106.
- 220 *Sløret*. Trykt første Gang 1839 i »*Brage og Idun*«, Bd. I, S. 600. Emnet blev Hauch gjort opmærksom paa af C. F. Wegener, der fra 1826--48 var knyttet til Sorø Skole og Akademi. Kilden er et Sted hos den græske Historieskriver Pausanias, der levede i Slutn. af 2. Aarh. e. Kr., og som har efterladt en Beskrivelse

- af Grækenland i 10 Bøger. Stedet findes i III Bog, Kap. XX, 10--11 i Hovedtrækkene, som Hauch har gengivet, men naturligvis ganske tørt og refererende. *den rosenkindede Eos* Morgenrøden, der hos Homer regelmæssigt kaldes den rosenfingrede. *axled* kastede over Skulderen. Bruges især i Folkevisestil.
- 221 *Taygetes's Bierg* Taygete er en Bjergkæde, der skiller Laconien fra Messenien. *Eurotas* Flod i Sparta.
- 222 *Amphitrite* Havguden Poseidons Hustru.
- 223 *Neriton* en lille Klippe paa Itbaka.
- 224 *Lakedaimon* Sparta.
- 226 *Persephoneia* Underverdenens Herskerinde. *Aidos* Underverdenens. *den thrakiske Skiald* den berømte Sanger Orfeus; da hans Hustru Eurydikk var død, gik han ned til Underverdenen (*Erebos* er Mørket, der hersker dernede) og bevægede ved sit Spil Hades til at lade Hustruen vende tilbage til Livet, hvis han paa Tilbagevejen kunde lade være at vende sig om efter hende. Det kunde han ikke, og han mistede derfor E. for stedse. Sagnet er behandlet af C. Ploug i Digtet »*Sangerens Hustru*« 1856.
- 228 *Hermelas* græsk Form = Hermes, der fører Sjælene ned i Underverdenen.
- 229 *Okeanos* Korrekte vilde være Okeanos'. En Strøm, der i bestandig Bevægelse flyder omkring Jorden. (Jfr. Odyss. I, 50). Hensides den findes Indgangen til Hades. *Asphodelosblomsterne* Plante af Liljefamilien; den omtales som voksende paa Underverdenens Enge (Odyss. XI, 539). Jfr. »En polsk Familie« S. 307.
- 230 *Hunden til Maanen*. Trykt første Gang December 1818 i den af Hauch udgivne Nytaarsgave for 1819 »*Iris, en Samling af Poesi og Prosa*« S. 134. Versemaal: Heksameter.
- 232 *En Gtengang kaldte de mig, en uløselig Gaade sigter til Baggesens to Værker: »Gtengangeren og han selv, eller Baggesen over Baggesen« 1807 og Gaaden »Det evige Sindbilledet« 1815.*